

ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

ЛЪВЪВЪ. СУБОТА

Ч. 86.

дня 15/27 Жовтня 1849.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одбирающихъ въ Редакціи: чверть-
рочна 1 рень. 15 кр. ср.; пѣврочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чверть-
рочна 1 рень. 35 кр. ср.; пѣврочна 3 рень. 10 кр. ср.

Выдѣль Рады Головной запрашає на за-
єданіе въ настѣпнѹю Пятницю дна 21 Жов-
тня (2 Листопада) с. г.

Вѣдень 16/4 Жовтня 1849. Прибѣла сюда
депутаціемъ угорскихъ Рѣчинскъ съ прошеніемъ
до Его Величества въ народныхъ потребахъ скончъ. Коли буже зо всѣхъ народокъ,
всѣхъ газаковъ австрійскихъ прививали по-
спанники съ своими требованіями, коли
всѣ племена обавнили тико народы познав-
шии скон потреби и свеи силы, свою дол-
гобудь до зараджовини своимъ краевимъ
потребами — очинансъ и Рѣчини угорскихъ
засѣтїи буже скѣтомъ — и черезъ довѣрен-
ныхъ тѣжей ского народа отзываютъ и же-
ланютъ имъ принадежныхъ и Милостиюиъ
нашимъ Цѣсаремъ обѣщаныхъ правъ. И истинно —
коли разгадаемъ, нарбдъ угорско-рѣ-
ской є що до походженъ, газака, вѣры, о-
вушаєвъ, не що инного, тико даль-
шое продовженіе Галицкой Рѣи — суть то
нашій родній братъ. Они суть первѣстнити
обитателами своей земли; ще до пришестїя
Мадарскаго займали они плодовитѣй земли
Угорщини — но бѣтъ Мадаръ въ притисненї
должнї вони ограничитися на самыи горы-

етай, небожайной заквѣтъ подвѣскидской,
который зачавши бѣтъ Спижской столици
вздовжъ по подъ Карпатамъ ажъ по Семограцкимъ гранацамъ въ непереканыхъ мас-
ахъ занимаютъ. Число того народа въ зна-
комите, во власностъ вѣдьмъ кротъ сто
тысячъ т. е. тайже десѧтъ частъ цѣлого на-
родоселенїя Угорского королевства. Нарбдъ
тотъ въ еще въ своей прародинѣ лѣвичой
сили, нескажений, незараженый западными
пороками сего временими, простый но бо-
гокойный, щирый, вѣрины Богъ, Цѣсареви и
своимъ обычаямъ. Онъ зъ давнихъ давенъ
за особній нарбдъ почитованъ вѣвъ — а въ
XIV. вѣцѣ такъ навѣтъ ского власного кна-
за рѣского, въ особѣ Федора Коріято-
вича (литовско-рѣскаго поколѣнїа). — Его
бѣтъ найдавнійшихъ временъ даже мадарске
правительство за роздѣльный нарбдъ почи-
товало — онъ є одинъ изъ племенъ угор-
скихъ, єо кромѣ Волохъ не знаетъ десѧтины,
которой веѣ дрѣгти нарды подлагають. Въ
войнахъ домовыихъ и распрахъ властолюби-
выхъ мадарскихъ вельможъ Заполихъ, Тек-
елихъ, Ракоцихъ, онъ завѣгды оказовавъ
приверженостъ свою къ Австрійскому Домо-
ви — и теперъ одно только обезспеченіе и

терроризмъ вѣн причиною, що не мѣгъ та-
кимъ оказатьи свою прихильность къ Цѣсар-
скому домови, которѣ завсегда въ серци
носивъ. Тое все даетъ порѣкѣ, що при любшихъ
обетоательствахъ, болѣшой опѣцѣ, мѣгъ бы
быти сильной подпорою правой власти Ав-
стрійскаго Дома.

Депутація вышеуказанна рѣка складаєтъ изъ
Гна Ядоальфа Ивановича Добриньскаго,
бывшаго ваньскаго исконного официра,
а нынѣ ц. к. правительскаго Комиссара и
Рицара ордера ц. росс. св. Владимира и
св. Анны, Ч. О. Виктора Ивановича
Добриньскаго, профессора богословскаго,
Ч. От. Солтеса, начѣтника Пражскаго
и Дра. Медицины Биганика и. пр. Алоѣ
первыхъ наша Головна Рада знае тако чест-
ныхъ, ревнющихъ Рѣчиновъ. Они то ще давнѣй
ше въ порозбрѣмѣни съ Головною Радою
Рѣкою подавали прошенія до Выс. Правитель-
ства о полѣченїи Оугорецкой Рѣси изъ Галиц-
кими Рѣчинами, котре прошеніе однакожъ не
состоилося. Нынѣ Рѣчини Оугорецкіи видачи,
що Правительство не желаетъ такого соединенія,
бѣтѣплютъ отъ того предложенія,
позвающи сюе искренне желаніе вѣшиль
требованіемъ политики и потребамъ общей
Монархіи — и прошатъ тѣлько о рѣбнопра-
вости съ другими народами, о тѣю рѣбнопра-
вности зарѣченѣ царскимъ словомъ, ко-
тра всѣмъ народамъ Австрійскимъ щасли-
вость принесе, если въ дѣйствительне исполненіе приведена зѣстане.

Въ Памятникѣ зъ дна 1/13 Жовтна про-
ситъ тамъ депутатію, абы Его Величеству
изволили:

1. конституцію зъ 4. Марта с. р. по оу-
горецкой Рѣси огласити казати;

2. рѣску народнѣсть въ коронѣдать оугор-
скому краю оузнати;

3. оугорско-рѣску народъ отъ отачающихъ
го иныихъ племенъ въ той способѣ отграни-
чити наказати, абы тамъ, где 15.000 Рѣ-
чиновъ въ кѣпѣ хотайбы и помѣшки съ

другими народностями однако що до числа
переважно тешкаютъ, Рѣчини окромъ рѣску
погѣть безъ взглѣду на давніи столичніи
границѣ становили;

4. рѣску языкъ въ обучилицахъ и бур-
дахъ въ той способѣ впровадити каза-
ти: абы въ школахъ народныхъ рѣскухъ
населеній това рѣскаѧ вѣла тобож пред-
подаваніемъ и предметомъ науки; абы въ сто-
ронахъ, въ которыхъ Рѣчини гѣто въ кѣпѣ
жнюють, на приличныхъ тѣцахъ вѣли заве-
дени рѣску гимназію, а въ Оунгварѣ рѣ-
скаѧ академію коштомъ державы; абы Львов-
ской университетъ для вѣдомственнаго обра-
зования оугорско-рѣску молодежи вѣвъ достѣ-
пнай; абы до бурдованы въ рѣскухъ повѣ-
тахъ згоблико Рѣчини зъ роду вѣли вра-
ніи и во обще никто не вѣвъ до бурдахъ при-
пображеній, кто рѣскуго языка докладне не
знае;

5. на бурдахъ, съ Рѣчинами галицкими
вспольнью рѣскую газетъ съ запомаганьемъ
за стороны державы и на вспольніи закон-
никъ державный;

6. знести всѣ привилія, якіи печатанью
кирильскими вѣквами стоятъ на завадѣ;

7. бурдниковъ, священниковъ, обучителей
и даѣковъ рѣскухъ въ рѣни поставити що
до заплаты и чина съ другими въ Оуграхъ
свѣществующими;

8. рѣску народнѣсть при осадженю тѣцъ
официрскіхъ въ цѣсарскій арміи тако и при
осадженю бурдахъ при средоточнѣмъ Пра-
вительствѣ въ Вѣдни стоявнѣ оувзглѣдну-
вати;

9. при полкахъ, въ которыхъ число вои-
нѣвъ що до восточнаго вѣрониковѣданія пе-
ремагас, рѣскухъ польныхъ капеллановъ поста-
новляти;

10. Взглѣдъ мати на рѣску народнѣсть
тыхъ частей, которїи теже другими племе-
нами замкненіи, на засадѣ томъ взаимности,
по котрой и оуломкамъ другихъ народныхъ
щепокъ въ рѣскухъ повѣтахъ той самой

взглядъ на ихъ народній питомости приславати повиненъ.

На конецъ просимъ таа дептациѣ о урадженіе угорскому Рѣги тако цѣлостъ въ одинъ окрѣгъ съ особнымъ соймомъ краевымъ.

Менѣ са видать всѣ тѣ точки желаній Угорскихъ Рѣгіоновъ такъ справедливіи и слышніи, ю сподѣвати, же пакакое Правительство запекне схоче и зможе ихъ приволити; чого нашой угорской вратіиширо желаетъ! *)

Конецъ листу о школахъ въ 85. Числа.

— 4 та кла. 2 год. доси оуживана набка маси съ отпобѣднымъ цѣли выборомъ предподавати. — 5 та кла. 3 години. Древнаа исторія, преимущество греческа и римска въ подобченію съ головными точками старожитностей и исторіи образованья. Пріорбчася: Pütz's Grundriss der Gesch. u. Geographie der alten, mittleren u. neuen Zeit I. Abtheilung, das Alterthum 4 Aufl., Coblenz 1847., або Walter's Lehrbuch der Weltgesch. I. Thl. 10 Aufl. 1848. 6 та кла. 3 год. Стара и середновѣкова исторія. 7 та кла. 3 год. середновѣкова и нова исторія. Пріорбчатаются для обоихъ классъ даліи гомы вышенненованихъ сочиненій, або при недостаткѣ времени вытагъ изъ вышереченого дѣла Вальтера 5 изд. 1846 — 8 та кла. 4 до 5 год. Всеобщая исторія такъ доси. Захвалени выше дѣла могуть оуживани быти, коли оуживани доси недостаточными окажутся.

6. Набка природы. 1ша кла. 2 год. Натіральна исторія, зоология, седії животніи, птицѣ, насѣкомы, рыбы. — 2га кла. 2 год., продовженіе натіральной исторіи посія предподаваного въ 1ой классѣ, але такъ щовы съ 1ымъ полврочьемъ 2ой классъ попр.

*) Оуетѣмы прошенія той угорско-рѣскон дептациѣ оуїѣстило оуже такожъ Вѣденскѣе повременне письмо „Пресс“ въ 21 Жовтна Ч. 251.

ларнаа набка натіральной исторіи оукончила. — 7ма кла. 4 год. Натіральная исторія въ цѣломъ дотеперѣшній объемѣ. — 8ма кла. 7 год. Физика такожъ въ дотыхъ часовомъ объемѣ.

7. Математика. Въ первыхъ бохъ классахъ ю тыжденъ по 3 год. Для чотырохъ первыхъ классъ въ заданьемъ набка въ радианію и геометрическое наблюденіе и то черезъ четыри классы. — 5та кла. альгебра аже до потенцій. Пріорбчася до упражненій альгебраическихъ набкъ оуживанье слѣдующихъ авторовъ и пр. Hais, Meiner, Hirsch або Salomon; Для геометріи, планиметріи захвалюєтъ: Hagens Lehrb. Der Planimetrie въ Ausf. III 1849. — 6та кла. Продовженіе минувшого года начатой альгебры — полнаа набка потенцій съ объеменіемъ и извѣченіемъ логарифмовъ — срѣвнаній первого степени съ одною и многими неизвѣстными и проч. Пріорбчаютса тѣи саміи оучебніи книжки аже до бой классы. Въ геометріи продовженіе планиметріи, коли са минувшого года зачала предподавати и въ тѣмъ слабчаю тригонометрія. — 7ма кла. 5 або 6 год. т. е. 5 тогда, если планиметрія минувшого года вѣла выучена; математика въ цѣломъ объемѣ, таакъ доси для той классъ приписано вѣло. Бѣдѣшій становительный планъ вже готовъ.

Лѣбовъ дна 22/24 Жовтна. Въ Недѣлю т. 6: 9/21 с. тѣмца входила тѣнейша залога войскова торжество посвященна шести хордѣвъ для новоутвореныхъ патшъ батаlionовъ бѣ полкѣвъ Арх. Стефанъ, Виллемъ, Нижанъ, Банхи и Мацхели въ костелѣ поеззицкѣмъ. Слѣдовъ Божѣ отправлявъ Г. Ярхѣпископъ латинскій; красна промтва до войска держана вѣла въ мокѣ рѣкѣ, або таакъ „Газета Лѣбовска“ выражаетъ, „въ мокѣ краївѣ“. — Набки правничо-политичніи таютса не за добрго розпочати на тѣнейшомъ университетѣ; всѣхъ которіи въ тихъ набкъ сего року хонч-

бати желаютъ, мають о принятіе до 1. Актор. лат. кал. прошенья свои подати.

— Львовъ дна 21 Жовтна. Его Величеству повелѣли на предложеніе министра справъ внутреннихъ найвысшемъ рѣшеніемъ зъ дна 11го Жовтна т. г. разпорядити, давы сельскому народови въ Галиціи, который свою ревнуетъ и охоче посвящованье сѧ при разъложенію провълнѣй и инишихъ оупогребленій для арміи въ часѣ перехода войскъ российскихъ, и такимъ дѣломъ новіи доводы отечестволюбія и искреннаго привязанія до престола цѣсарскаго оказавъ, извѣстити всѣ вышне благоволеніе.

— Въ тайной консисторії, въ Портчи на дню 28 Вересня, меже иными Папа Римскій потвердивъ Г. Акѣвъ Баранецкаго тако Архіепископа латинскаго вѣдь Львовѣ и приволивъ тѣ такожъ архіепископске паліймъ (плащ).

— Вѣденъ 18 Жовтна. Подла поверховнаго изчисленія вѣдуть до полковъ цѣсарсконѣходоты 60,000 гонведовъ придѣлени. Транспортъ теркас неперевано.

— Армія австрійска числитъ добре оуоруженнаго и опітнаго войска 650,000 тѣжа.

— Загребъ 17 Жовтна. Подла найновѣшихъ донесенъ зъ Босніи дна 6. т. м. Безыръ со сконъ корпсомъ зъ Бѣгача оттаживъ до Травника, лишивши въ Бѣгачѣ пишенья залогъ парѣ сотъ Арнадѣтвъ. Съ поветанцами оуже заключивъ миръ, понеже съ войскомъ черезъ страшилию хольера доткнены не могъ бы сѧ вѣкъ довше оудержати. Дивна рѣчъ, шо въ везирскомъ войскѣ страшно паниюща хольера поветанцовъ не тыкала.

— Депѣтнія Словаковъ тала послѣдніе оу Его Величества 17 Жовтна; просить она абы словацкій народъ отгаженый вѣкъ бѣть тадарскаго, и становивъ окромѣдній край коронный подъ старымъ именемъ Словенско.

Письмо „Пресс“ пише, шо Баронъ Гайнад отримавъ отпѣтъ (оурльопъ) на кѣлька недѣль для отпочинку.

— П. З. Баронъ Гайнад опредѣливъ на время своей некытности П. М. П. кн. Францѣшка Лѣхтенштайнна на затыччатого Командербюштого Оугорчини и Седмоградѣ, который вонетинѣ дна 14 обнавъ буже коменд.

— Графъ Стадіонъ, вѣштій нашъ губернаторъ тає сѧ буже лѣкше; бавить днѣ теперъ въ Грефенбергѣ а на зимѣ тає сѧ будати до Граца.

— Високое Правительство постановило, абы засобы зѣожа, таки въ крѣпости Котмарѣ знайшлиса, не продавати, ино ихъ раздати меже тѣи громады на островѣ Шитѣ, который домови цѣсарикомъ вѣрний зѣстали.

УМѢСТКА.

Скрадени конѣ.

Въ селѣ Чехи, окрѣзѣ Волочискомъ зъ Четверга на Пятницю, то есть, зъ 18го на 19 сего мѣсяца скрадено зъ пасовицъ на нѣчаахъ шестеро звичайныхъ господарскихъ коней слѣдуюшимъ Ч.Ч. господаремъ, а) Грицкови Вознакови парѣ коней, т. е. ковылѣ гнѣздѣ лѣтъ 19, безъ одного клюва, съ попаданими вѣдовжъ копытами и кона молодого 5 лѣтнаго. масти мишатой; б) Федорови Гузвишинови кона каштановаго, 10 лѣтъ мающ. на чолѣ лисого, на шинѣ бѣспарена съ вѣлымъ волосомъ; г) Стефанови Змѣрови кона и ковылѣ; обое гнѣздїи по 12 лѣтъ; ковыла тає одно оухо съ вѣлымъ волосомъ, а коневи голова деревушата, вѣлого и гнѣздного волоса. д) Иванови Миклаѣ ковылѣ молодѣ, трилѣтнѣ, мишатѣ.

Бѣк тѣи Ч.Ч. господари просить тѣи конѣ, если ихъ кто посаѣдитъ, притримати и о нихъ въ селѣ Чехи чрезъ почтѣ Пѣдгорце (Podgorce) властителей оукѣдолити.